

det såkaldte kompetencekatalog, er at finde et system, hvor vi kan få præciseret og defineret nærhedsprincippet, et system, hvor vi kan få prøvet af, når Kommissionen kommer med sine forslag, hvem det er, der har ret til at fremsætte disse forslag, og om Kommissionens forslag bør nyde fremme.

Her interesserer vi os meget for, hvordan de nationale parlamenter kan komme ind i billedet. Vi har ikke den endelige løsning, men vi ved, at disse ting diskuteres, og vi kommer med meldingen her, fordi udenrigsministeren skal være klar over, at det er et emne, som Det Konservative Folkeparti gerne finder en løsning på.

Omkring Vestunionen synes vi faktisk, at det, det drejer sig om i første omgang, er at finde ud af, hvordan det her kan struktureres, og hvilke beslutninger man kan træffe i EU. Her synes vi, at den svenske og den finske udenrigsminister er kommet med nogle gode meldinger.

Finansieringen må vi se på. Hvis man laver et opting out-system, er det klart, at så må der ligge nogle grænser for, hvor meget et medlemsland skal kunne deltage i, hvis det selv opter out af en beslutning.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Kent Kirk spurgte indirekte, hvor Socialdemokratiet står i beskæftigelsespolitikken, og lad mig gøre det lysende klart: Vi er stærke tilhængere af en koordinering af den økonomiske politik mellem landene med henblik på at fremme beskæftigelsen, men det er klart, at vi går imod direktiver på beskæftigelsesområdet. Dermed kan jeg konstatere, at der altså er enighed mellem Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet om holdningen til beskæftigelsespolitikken.

Så blev nærhedsprincippet også nævnt. Det var jeg ikke inde på i min tale, og lad mig derfor bare slå to ting fast:

For det første ønsker vi, at nærhedsprincippet skal defineres mere præcist. Det står sådan set godt i Maastricht-Traktaten, men vi har haft en masse uklarhed med hensyn til, hvor langt det går. Jeg tror, at strengen skal trækkes meget tydeligere.

For det andet tror jeg, det er vigtigt, at man husker, at i nærhedsprincippet indgår også spørgsmålet om detaljeringsgraden i beslutningerne. Det tror jeg også man må tage en drøftelse af, især i betragtning af, at vi står foran en udvidelse til forhåbentlig 27 lande, hvilket vil

betyde, at medlemskredsen bliver mere forskelligartet, end den er i dag. Og da vil det være væsentligt, at man ikke laver så detaljerede beslutninger, at de faktisk ikke passer til virkeligheden i en række af landene.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Kent Kirk, for nu kommer jeg virkelig i vildrede med, hvad Det Konservative Folkeparti mener om NATO og NATO-samarbejdet.

I hvert fald indtil for nogle ganske få minutter siden var jeg ikke i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti går ind for NATO og NATO-samarbejdet og herunder også Vestunionen som NATO's europæiske søjle. Men så kommer hr. Kent Kirk pludselig og siger: Det er i øvrigt en brandgod idé, at der er nogle neutrale lande, som nu påstår, at Vestunionen skal være EU's militære dimension. Det var faktisk det, der blev sagt.

Det kan jo ikke lade sig gøre, samtidig med at Vestunionen skal være NATO's europæiske søjle. For jeg går ikke ud fra, at hr. Kent Kirk har glemt, at der er et par europæiske lande, som ikke er medlem af EU, men som er medlem af NATO. Skal vi lefle så meget for nogle neutrale lande, at vi ødelægger et samarbejde, som i virkeligheden er vores regulære sikkerhedsnet over for en eventuel fjende, som jeg skal komme ind på senere?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo fastsat, at det er en del af EU's grundlag at arbejde henimod et fælles forsvar. Det fremgår af det nuværende grundlag for EU's virke.

Det er et af de punkter, som vi i Dansk Folkeparti bestemmer ikke er særlig begejstrede for, og derfor bekymrer vi os selvfølgelig meget for, hvad de forskellige partier, også her i Folketinget, mener om det militære samarbejde i EU netop med baggrund i, at EU har en sådan målsætning.

Derfor er det interessant, når Det Konservative Folkeparti siger, at man ønsker, at Vestunionen skal kunne benyttes af EU til fælles aktioner, og derfor er det også interessant at vide, når det altså er konservativ politik, specielt i forhold til det forbehold, vi har fra dansk side på dette område: Hvad nu, hvis EU vedtager at bede Vestunionen om at udføre en fælles aktion?